PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2004. gada 10. novembrī *

Lieta T-164/02

Kaul GmbH, Elmshorna (Vācija), ko pārstāv G. Virtenbergers [*G. Würtenberger*] un R. Kunce [*R. Kunze*], advokātes,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. fon Mīlendāls [*A. von Mühlendahl*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks —

Bayer AG, Leverkusena [*Leverkusen*] (Vācija),

* Tiesvedības valoda — vācu.

par prasību atcelt ITSB Apelāciju trešās padomes 2002. gada 4. marta lēmumu lietā R 782/2000-3 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Kaul GmbH* un *Bayer AG*.

EIROPAS KOPIENU

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši M. Vilars [*M. Vilaras*] un I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*],

sekretāre D. Kristensena [*D. Christensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 30. jūnijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Fakti

1 1996. gada 3. aprīlī sabiedrība *Atlantic Richfield* (*Atlantic Richfield Co.*) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums "ARCOL".

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 1., 17. un 20. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām. Starp 1. klasē ietilpstošajām precēm ir "ķīmiskās vielas pārtikas produktu konservēšanai".

4 1998. gada 20. jūlijā preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā].

5 1998. gada 20. oktobrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu, iesniedza iebildumu pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz "ķīmiskām vielām pārtikas produktu konservēšanai", kas ietilpst 1. klasē. Iebildums balstās uz agrāku Kopienas preču zīmi, kas reģistrēta 1998. gada 24. februārī ar numuru 49106. Šī preču zīme sastāv no vārdiska apzīmējuma "CAPOL" un aptver 1. klasē ietilpstošās preces ar nosaukumu "ķīmiskās vielas pārtikas produktu konservēšanai, proti, jēlvielas pārtikas produktu, it īpaši konditorejas preču, galīgai sasaldēšanai un konservēšanai". Pamatojot iebildumu, prasītāja atsaucās uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto relatīvu atteikuma pamatojumu.

6 Ar 2000. gada 30. jūnija lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumu, motivējot ar to, ka, pat pieļaujot preču identiskumu, attiecīgo apzīmējumu vizuālās un fonētiskās atšķirības izslēdz jebkādu to sajaukšanas iespēju.

7 2000. gada 24. jūlijā prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību.

8 Ar 2000. gada 17. jūlija vēstuli, ko ITSB saņēma 24. jūlijā, sabiedrība *Bayer* (*Bayer AG*) informēja ITSB par to, ka preču zīmes "ARCOL" reģistrācijas pieteikums, ko iesniedza sabiedrība *Atlantic Richfield Co.*, ir nodots sabiedrībai *Bayer*. 2000. gada 17. novembrī nodošana tika reģistrēta Kopienas preču zīmju reģistrā atbilstoši Regulas Nr. 40/94 17. panta 5. punktam un 24. pantam.

9 2000. gada 30. oktobrī prasītāja iesniedza ITSB Regulas Nr. 40/94 59. pantā paredzēto rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas (sūdzības) pamatojums.

10 Ar 2002. gada 4. marta lēmumu, kas prasītājai paziņots 2002. gada 25. martā (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), ITSB Apelāciju trešā padome noraidīja apelācijas sūdzību. Apelāciju padome būtībā uzskatīja, ka tā vairs nevar ņemt vērā agrākās preču zīmes iespējami augsto atšķirtspēju, kuras pamatā ir tās pazīstamība, jo apelācijas stadijā prasītāja neatsaucās uz šo faktu. Turklāt Apelāciju padome atzīmēja, ka prasītāja, atsaucoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta c) apakšpunktu par labi [plaši] pazīstamām preču zīmēm, faktiski bija grozījusi savu iebildumu juridisko pamatu, nevis izvirzījusi jaunu argumentu. Bez tam Apelāciju padome uzskatīja, ka, neraugoties uz preču identitāti, nav nekādas attiecīgo vārdisko apzīmējumu sajaukšanas iespējas, ņemot vērā starp tiem konstatētās jūtamās vizuālās un fonētiskās atšķirības, attiecīgo preču tirgus specializēto raksturu un tipisko šo preču patērētāju iespējamās zināšanas.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

11 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 24. maijā, prasītāja cēla šo prasību. 2002. gada 16. oktobrī ITSB iesniedza Pirmās instances tiesas kancelejā savu atbildes rakstu.

12 Ar vēstuli, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēta 2002. gada 7. novembrī, prasītāja atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 2. punktam lūdza atļauju iesniegt replikas rakstu.

13 2002. gada 20. novembrī Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) nolēma, ka nav vajadzības otrreiz apmainīties ar procesuālajiem rakstiem, tā kā mutvārdu procesa laikā prasītājai būs iespēja izvērst savus pamatus un argumentus un sniegt repliku uz ITSB atbildes rakstu.

14 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklausīšanas Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) nolēma atklāt mutvārdu procesu.

15 Pirmās instances tiesa atklātā sēdē 2004. gada 30. jūnijā uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tiesas jautājumiem.

16 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

18 Savas prasības pamatojumam prasītāja pēc būtības izvirza četrus pamatus, kas attiecīgi ir saistīti ar, pirmkārt, to, ka Apelāciju padome pārkāpa savu pienākumu pārbaudīt prasītājas iesniegto informāciju, otrkārt, Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, treškārt, dalībvalstīs atzīto procesuālo tiesību principu un ITSB procedūrās piemērojamo noteikumu pārkāpumu, un, ceturtkārt, lēmuma pamatošanas pienākuma pārkāpumu.

19 Vispirms ir jāpārbauda pirmais pamats.

Lietas dalībnieku argumenti

20 Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padomes vērtējums par to, ka pēc iebildumu procesa beigām nav pieņemami jauni fakti, rada maldīgu izpratni par Apelāciju padomju funkcijām. Gluži pretēji, procesu Apelāciju padomē jāuzskata par lietas izskatīšanu pēc būtības otrajā instancē, kuras ietvaros lietas dalībnieki var izvirzīt jaunus faktus. Tātad Apelāciju padome, lai vērtētu sajaukšanas iespēju šajā lietā, nepamatoti

atteicās pārbaudīt informāciju par agrākās preču zīmes "CAPOL" augsto atšķirtspēju, ko prasītāja sniedza savā 2000. gada 30. oktobra paziņojumā, kurš ietvēra prasītājas ģenerāldirektora parakstītu deklarāciju, kam pievienots tās klientu saraksts. Ar šādu rīcību ITSB pārkāpa prasītājas tiesības tikt uzklausītai.

21 Pretēji tam, ko apgalvo ITSB, prasītāja nepavisam nebija atteikusies no Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta kā savu iebildumu pamatojuma par labu šīs pašas regulas 8. panta 2. punkta c) apakšpunktam. 2000. gada 30. oktobra paziņojumā norādīto dokumentu mērķis nebija izvirzīt jaunus faktus, bet gan papildināt jau iebildumu procesa laikā izvirzītos argumentus.

22 ISTB atbild, ka prasītājas pozīcijas pamatā ir juridiskās aizsardzības sistēmas, ko nodibina Regula Nr. 40/94 un ko Apelāciju padome īsteno ar "pastāvīgo judikatūru", nepareiza interpretācija. Funkcionālā pēctecība starp Apelāciju padomēm un Iebildumu nodaļu izraisītu to, ka ar apelācijas sūdzības iesniegšanu nepietiktu, lai izvairītos no Iebildumu nodaļas noteikto termiņu neievērošanas sekām. Tādējādi ITSB uzsver, ka parasti Apelāciju padomes, ar retiem izņēmumiem, atsakās ņemt vērā no jauna izvirzītos faktus, ja tie nav iesniegti noteiktajos termiņos.

23 Tomēr tieši apelācijas procesā pirmo reizi tika norādīts uz prasītājas vadošo stāvokli pārtikas produktu konservēšanai paredzēto ķīmisko preparātu tirgū un to, ka attiecīgajiem patērētājiem preču zīme "CAPOL" ir labi pazīstama. Tie ir jauni fakti, un ciktāl prasītāja lieto terminu "labi pazīstama", tiktāl tas nozīmē viņas iebildumu juridiskā pamata grozīšanu par labu Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta c) apakšpunktam.

24 Turklāt ITSB uzskata, ka ne prasītājas tirgus pozīcijas ņemšana vērā, ne tās preču zīmes atšķirtspēja, kas šādi pastiprinās, nebūtu ļāvuši secināt, ka pastāv sajaukšanas iespēja.

Pirmās instances tiesas vērtējums

25 Vispirms ir jānorāda, ka faktiskie apstākļi, uz ko apelācijas procesā atsaucās prasītāja, ir ietverti tās ģenerāldirektora parakstītajā deklarācijā un prasītājas klientu sarakstā.

26 Šos dokumentus, kas attiecas uz prasītājas preču zīmes izmantošanas intensitāti, tā iesniedza, lai pamatotu argumentus, kas jau bija izvirzīti procesā Iebildumu nodaļā un tobrīd balstījās vienīgi uz apsvērumiem par prasītājas preču zīmes atšķirtspējas neesamību — prasītāja uzskata, ka šai zīmei piemīt augsta atšķirtspēja, un tāpēc tai būtu jābauda augstāka aizsardzība.

27 Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 10.–12. punktā un vēlāk arī ITSB sava atbildes raksta 30. punktā uzskatīja, ka no jauna izvirzītie fakti nav jāņem vērā, jo tie bija iesniegti pēc Iebildumu nodaļas noteiktajiem termiņiem.

28 Tomēr ir jāsecina, ka šāda nostāja nav atbilstoša funkcionālajai pēctecībai starp ITSB instancēm (nodaļām un Apelāciju padomi) un ko atzīst Pirmās instances tiesa gan attiecībā uz procesu *ex parte* (Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā T-163/98 *Procter & Gamble*/ITSB (*BABY-DRY*), *Recueil*, II-2383. lpp., 38.–44. punkts, kuru attiecībā uz šo punktu nepasludināja par spēkā neesošu ar Tiesas

2001. gada 20. septembra spriedumu lietā C-383/99 P *Procter & Gamble*/ITSB (*BABY-DRY*), *Recueil*, I-6251. lpp., un Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-63/01 *Procter & Gamble*/ITSB (ziepju forma), *Recueil*, II-5255. lpp., 21. punkts), gan attiecībā uz procesu *inter partes* (Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedums lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB — *LHS* (Apvienotā Karaliste) ("KLEENCARE"), *Recueil*, II-3253. lpp., 24.–32. punkts).

29 Faktiski, ir nospriests, ka no ITSB instanču funkcionālās pēctecības izriet, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta beigu daļu, Apelāciju padomei ir jābalsta savs lēmums uz visiem lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, ko attiecīgā puse izvirzīja gan nodaļā, kas izskatīja lietu pirmajā instancē, gan, ievērojot šī paša panta 2. punktā noteikto atrunu, procesā Apelāciju padomē (iepriekš minētais spriedums *KLEENCARE*, 32. punkts). Turklāt pretēji tam, ko ITSB apgalvo attiecībā uz procesu *inter partes*, funkcionālā pēctecība starp dažādām ITSB instancēm neizraisa to, ka lietas faktiskie vai juridiskie apstākļi, ko lietas dalībnieki neizvirzīja lietas izskatīšanā pirmajā instancē tās noteiktajā termiņā, būtu nepieņemami, lai uz tiem atsauktos procesā Apelāciju padomē, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu. Gluži pretēji, funkcionālās pēctecības rezultātā lietas dalībnieks ir tiesīgs procesā Apelāciju padomē atsaukties uz šādiem faktiskajiem vai juridiskajiem apstākļiem, ievērojot atrunu, ko attiecībā uz procesu šajā instancē nosaka Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts.

30 Līdz ar to, tā kā šajā gadījumā nav novērota prāvas faktisko apstākļu izvirzīšana Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izpratnē, bet prasītāja apelācijas procesā 2000. gada 30. oktobrī papildināja savu paziņojumu ar pielikumu, proti, Regulas Nr. 40/94 paredzētajā četru mēnešu termiņā, Apelāciju padome nevarēja atteikties ņemt vērā šos faktus.

31 Jāpiebilst, ka Apelāciju padome, piekrītot preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja viedoklim, ko tas pauda savā 2000. gada 27. decembra paziņojumā un, saskaņā ar kuru prasītāja faktiski mēģināja pierādīt, ka viņas preču zīmei ir laba

reputācija jeb tā ir labi pazīstama, apstrīdētā lēmuma 13. punktā pakārtoti apgalvoja, ka prasītāja bija aizstājusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu kā savu iebildumu juridisko pamatu ar šīs regulas 8. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

32 Pirmās instances tiesa uzskata, ka šis pakārtotais arguments nav atbalstāms.

33 Prasītāja nevienā no procesa stadijām neapgalvoja, ka tā pamatoja savus iebildumus ar citiem noteikumiem, kā vien ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Gluži pretēji, procesā Iebildumu nodaļā un vēlāk Apelāciju padomē prasītāja balstījās tieši uz šo juridisko pamatu, uz savas preču zīmes augsto atšķirtspēju un attiecīgo Tiesas judikatūru par to, ka šis apsvērums ir atbilstošs, lai novērtētu, vai pastāv preču zīmju sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

34 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apelāciju padome, nepārkāpjot Regulas Nr. 40/94 74. pantu, nevarēja atteikties pārbaudīt faktiskos apstākļus, uz kuriem prasītāja, aizstāvot savas tiesības, atsaucās 2000. gada 30. oktobra paziņojumā, lai pierādītu agrākās preču zīmes augsto atšķirtspēju, kas radusies tirgū šīs preču zīmes lietošanas rezultātā.

35 Saskaņā ar judikatūru — preču zīmju sajaukšanas iespēja ir jo augstāka, ja nozīmīgāka izrādās agrākās preču zīmes atšķirtspēja — preču zīmes, kurām piemīt augsta atšķirtspēja gan tām raksturīgo īpašību dēļ, gan sakarā ar to atpazīstamību tirgū, saņem plašāka apjoma aizsardzību nekā tās, kuru atšķirtspēja ir mazāka. Tāpēc, neskatoties uz preču zīmju nelielo līdzības pakāpi, var pastāvēt to sajaukšanas

iespēja, ja preču vai pakalpojumu, ko tās aptver, līdzība ir liela un ja agrākai preču zīmei ir stipra atšķirtspēja (skat. Tiesas 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-342/97 *Lloyd Schunfabrik Meyer*, *Recueil*, I-3819. lpp., 20. un 21. punkts, un iepriekš minēto judikatūru).

36 Tādējādi, Apelāciju padomei šajā lietā konstatējot, ka preces, ko aptver konfliktējošie apzīmējumi, bija identiskas un ka pastāvēja noteikti šo apzīmējumu līdzības elementi, Apelāciju padome nevarēja nospriest (kā tā to bija izdarījusi) par sajaukšanas iespējas esamību, jo tā nebija ņēmusi vērā visus šādam novērtējumam nepieciešamos faktus, starp kuriem bija prasītājas izvirzītie fakti, ar kuriem paredzēja pierādīt, ka agrākajai preču zīmei ir augsta atšķirtspēja.

37 No tā izriet, ka, neņemot vērā faktus, ko apelācijas procesā izvirzīja prasītāja, Apelāciju padome neizpildīja pienākumus, ko tai, veicot sajaukšanas iespējas pārbaudi, uzliek Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Pirmās instances tiesa nevar aizstāt ITSB, veicot lietas faktisko apstākļu vērtēšanu, kas ir ITSB kompetencē. Tāpēc apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, nelemjot par citiem izvirzītajiem pamatiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

38 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā atbildētājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nosprież:

1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2002. gada 4. marta lēmumu lietā R 782/2000-3;**

2) **ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Legal Vilaras Wiszniewska-Białecka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 10. novembrī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

H. Legal